

Hohkasammal

Blåmossa

Leucobryum glaucum

Uhanalaisuusluokka (IUCN): elinvoimainen (LC)

EU:n lajikoodi: 1400

Luontodirektiivin laji (liite V)

BOR suojelutaso suotuisa, vakaa

Luonnehdinta

Hohkasammal muodostaa tiiviitä tyynymäisiä kasvustoja, joiden korkeus vaihtelee kymmenestä senttimetristä jopa puoleen metriin. Mättäät ovat kosteina vaaleanvihreitä, kuivina jaksoina sinertävänvihreitä tai lähes valkoisia. Jäykät lehdet ovat 7–10 mm pitkiä, tyveltään soikeita, ja kärjestään kapenevia ja kourumaisia. Itiöpesäkkeet ovat harvinaisia.

Elinympäristö ja levinneisyys

Hohkasammalen elinympäristöjä ovat mereisten kallioiden lakimänniköt, saaristokoivikot, tervalepikot, varpunummet, rämpainanteet, jyrkännetyvet, suomensät ja kallionraot. Kasvualusta voi olla humusta, turvetta, hiekkaa tai kiveä, mutta kalkkipitoista kasvualustaa laji välttää. Hohkasammal on Suomessa melko harvinainen. Kanta on kuitenkin elinvoimainen maan lounaisosissa, joka on lajin päälevinneisyysaluetta. Lajia esiintyy myös kaakkoisrannikolla, ja joku-nen esiintymä tunnetaan Uudenmaan sisäosista ja Hämeestä.

Nykytila ja uhkatekijät

Hohkasammal kasvaa monenlaisilla kasvupaikoilla, joten lajille on riittävästi sopivia elinympäristöjä. Lajilla ei ole merkittäviä uhkatekijöitä, eikä lajin levinneisyydessä ole havaittu muutoksia. Hohkasammalta ei käytetä Suomessa taloudellisesti hyväksi.

Hoitosuositukset

Hohkasammalle ei ole erityisiä hoitosuosituksia.

Lähteet

Hallingbäck, T. 2006. *Leucobryum glaucum* blåmossa. Teoksessa: Nation-alnäckeln till Sveriges flora och fauna. Bladmossor: Sköldmossor – blåmossor. Bryophyta: *Buxbaumia* – *Leucobryum*. ArtDatabanken, SLU, Uppsala. S. 392–393.

Ulvén, T., Syrjänen, K. & Anttila, S. (toim.). 2002. Suomen sammat – levinneisyys, ekologia, uhanalaisuus. Suomen ympäristökeskus, Helsinki. Suomen ympäristö 560. 354 s.

Kuva: Antti Rislakki